

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511205134
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8511205134.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO 35 697 270 proti žalovanému A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. A. č. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO : 42264154 so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, v konaní o zaplatenie 801,91 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 138,03 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.04.2010 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny 801,91 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.04.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania, titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby v sume 138,03 eur a zmluvnej pokuty v sume 663,88 eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 02.09.2009 Zmluvu o pripojení č. A4555176 a dňa 02.09.2009 zmluvu o pripojení č. A4555277. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 mikroprocesorové karty - SIM karty. Pri uzavretí Dodatku k zmluve č. A4555176 odpredal žalovanému mobilný telefón značky Samsung C3050 za kúpnu cenu 1,00 eur a pri uzavretí dodatku k zmluve č. A 4555277 mu odpredal mobilný telefón značky Nokia 2630 za kúpnu cenu 1,00 eur.

Žalovaný následne žalobcovi nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie od 21.11.2019 do 21.01.2010, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle dodatku a je povinný zaplatiť žalobcovi aj zmluvnú pokutu vo výške 663,88 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 18.03.2010 zaslal žalovanému rozpis neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu. Tento na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou.

V priebehu konania bolo súdu doručené oznámenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorým oznámil súdu vstup do konania. Po doručení návrhu a jeho príloh zaslal súdu jeho vyjadrenie s tým, že vstupuje do konania len pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 663,88 eur. Po citácii § 52 ods. 2 Obč. zák. a nasl. uviedol, že zmluvnú pokutu v uvedenej výške považuje za neprijateľnú podmienku, a teda ide o neplatnú podmienku. Otázku neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej pokuty už bola judikovaná napr. rozsudkami Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/18/2012 zo dňa 15.3.2012, sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 a sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Vzhľadom na túto skutočnosť navrhol návrh v časti týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania a vedľajšieho účastníka.

Žalobca sa pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil, ospravedlnenie bolo doručené až po pojednávaní a vedľajší účastník vo svojom podaní zo dňa 27.11.2012 súhlasil s prejednaním aj v jeho neprítomnosti a neprítomnosti jeho právneho zastúpenia. Súd preto v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec aj v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka, listinnými dôkazmi - zmluvami o pripojení č. A4555176 zo dňa 02.09.2009 a zmluvou o pripojení č. A4555277 zo dňa 02.09.2009, dodatkami k týmto zmluvám, všeobecnými podmienkami, pokusom o pokonávku, platobnou históriou žalovaného a priloženými faktúrami a zistil, že skutkový stav zodpovedá stavu, ako ho opísal žalobca vo svojom návrhu a ako je uvedený vyššie s tým, že podľa dodatku k zmluve o pripojení bola dohodnutá zmluvná pokuta 331,94 eur, a to u oboch dodatkov.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplata ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 5 bod 5.1 písm. b) Všeobecných podmienok okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenníka v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto Všeobecných podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 2.5 Dodatku k zmluve o pripojení č. A4555176 a č. 4555277 zo dňa 02.09.2009 v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale

nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur (10.000,02 Sk).

Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písmena c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy podniku účastníkovi.

V zmysle zmlúv o pripojení sú Všeobecné podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Žalovaný uzavrel so žalobcom 2 zmluvy o pripojení a dva dodatky ku každej z nich. V skutočnosti išlo o viazanú zmluvu, a to jednak zmluvu o pripojení a jednak o kúpnu zmluvu (kúpa mobilného telefónu), pričom podľa dodatku k zmluve o pripojení sa žalovaný zaviazal používať služby 24 mesiacov.

Pokiaľ ide o časť návrhu týkajúceho sa zaplatenia hovorného, súd mal z predložených zmlúv o pripojení a z faktúr preukázané, že žalobca umožnil žalovanej využívať svoje služby, ktoré žalovaný aj využíval, avšak za tieto služby za obdobie od 21.11.2009 do 21.01.2010 nezaplatil, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmlúv o pripojení, dodatkov k nim a všeobecných podmienok. V tejto časti je nárok žalobcu dôvodný, preto mu súd vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 138,03 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.04.2010 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, pretože žalovaný je v omeškaní s peňažným plnením a teda v zmysle cit. § 517 ods.

1, 2 Občianskeho zákonníka /ďalej OZ/ má právo aj na úrok z omeškania. Keďže požadovaný úrok z omeškania bol v súlade s ustanoveniami OZ a jeho vykonávacieho predpisu, súd priznal úrok z omeškania v požadovanej výške.

V časti týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty vo výške 2 x po 331,94 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.04.2010 do zaplata, ktoré žalobca požadoval, súd návrh zamietol z dôvodu neprijateľnosti bodu 2.5. dodatku k zmluve o pripojení.

Je nepochybné, že v danom prípade pri uzatváraní zmlúv o pripojení vystupoval žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný podpisoval zmluvu a využívala služby ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ako spotrebiteľ. Žalobca právo na zmluvnú pokutu teda odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, čo je súdu známe z úradnej činnosti. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení, resp. dodatku k nej týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j. že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta je alebo nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 odst. 4 písm. k Občianskeho zákonníka). Kladiet sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v zmluve o pripojení považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. V predmetných zmluvách o pripojení a dodatkoch k nim predstavuje výška mesačného poplatku za zvolený účastnícky program minimálne 3,0 eur (viď bod 2.2 dodatku k zmluve o pripojení). Pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje dodávateľom garantované „cenovo zvýhodnené“ poskytovanie služieb povinnosť odporcu platiť za tieto služby najmenej sumu 72 eur. Zmluvná pokuta pritom bola dojednaná v sume 331,94 eur pri jednej zmluve. Takáto výška zmluvnej pokuty predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednalo.

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. stanoví Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takejto dojednania, nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka a túto zmluvnú pokutu upraviť. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Súd navyše poukazuje na fakt, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 bola zmluvná pokuta rovnakého významu a v znení rovnakom ako v bode 2.5. dodatku k zmluve o pripojení č. A4327460 zo dňa 14.4.2009 vyhlásená za neprijateľnú podmienku. Obdobne aj vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov č.k. 17C/122/2010-35 zo dňa 16.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011. Taktiež je súdu známe z úradnej činnosti (tak vlastnej, ako aj iných súdov), že vo viacerých prípadoch došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb žalobcu o plnenie z rovnakých zmluvných pokút dohodnutých za podobných podmienok.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa

používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu v časti týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol.

O trovách konania vo vzťahu k žalovanému súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Keďže žalovaný si však žiadne trovy neuplatnil, súd o náhrade trov vo vzťahu k nemu rozhodol tak, že mu návrhu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 51,45 eur - príprava a prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia, 2 x režijný paušál vo výške 7,63 eur, celkom vo výške 118,16eur.

Ako je zrejmé aj z názvu vedľajšieho účastníka, ide o organizáciu zriadenú na ochranu spotrebiteľa, teda jeho cieľom je okrem iného aj kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v súdnych konaniach a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom. Účastník konania (v tomto prípade aj vedľajší účastník) má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Je pravdou, že právne predpisy umožňujú ktorémukoľvek účastníkovi súdneho konania dať sa zastúpiť advokátom, čiže toto právo má aj vedľajší účastník. Na druhej strane ako je zrejmé z mnohých konaní vedených nielen na tunajšom súde, že vedľajší účastník, zastúpený advokátom, vstupuje hromadne do začatých konaní, pričom jeho prvé podanie spočíva v oznámení o vstupe do konania, v žiadosti o zaslanie návrhu a v uplatnení trov konania a následné úkony sú obsahovo totožné námietky v závislosti od predmetu konania.

Vychádzajúc z účelu, pre ktorý vznikol vedľajší účastník a ktorý chce naplňať je zrejmé, že aj bez právneho zastúpenia je (resp. mal by byť) vedľajší účastník materiálne, personálne aj odborne spôsobilý na zastupovanie účastníkov - spotrebiteľov bez právneho zastúpenia (minimálne v právne nenáročných konaniach). Z tohto pohľadu potom súd náhradu trov právneho zastúpenia nepovažuje za účelne vynaložené trovy konania, ktorých náhrada by vedľajšiemu účastníkovi prislúchala. Súd pritom vychádzal aj z toho, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vykonáva právny zástupca vedľajšieho účastníka bez toho, aby mal vedomosť o predmete konania, teda právny zástupca sa ani nemohol pripraviť sa na právne zastúpenie, keďže nemal vedomosť o predmete konania. Pokiaľ ide o vyjadrenie zo dňa 2.7.2012, ktorý je de facto obsahovo totožný s vyjadreniami v iných konaniach, súdu je z úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca, má vyhotovených pár vzorov, v ktorých dopĺňa len meniace sa údaje (napr. pri úverových zmluvách v drvivej väčšine namieta premlčanie, pri mobilných operátoroch namieta zmluvné pokuty a pod.). Tieto námietky pritom vo veľkej väčšine prípadov nie sú právne zložité. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na už vyššie uvedenú skutočnosť, že vedľajší účastník vzhľadom na svoj cieľ je spôsobilý takúto ochranu poskytnúť aj bez právneho zastúpenia, súd dospel k záveru, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.